

ցած քաշում, որպէսզի մեղքն աւելի ծանրանայ. մի մոտիւ, որ յաճախ կրկնուած է հայ մանրանկարչութեան մէջ: Երրորդ քառանկիւնու մէջ մեղաւորները դասն է պատկերաւորած երեք Փիգուրներով, ինչպէս հանդիպակաց կողմը պսակուած կամ թագազարդ արդարները տեսանք:

Այսպէս բարդ է Սեանի խաչարձանի պատկերագրութիւնը, բայց ըստ էութեան նոյն է Ամենափրկիչների գաղափարի հետ, և յատկապէս մօտ Աշտարակի՝ Թումաս քահանայի կանգնած խաչարձանին, միայն այնտեղ միտքը արձանագրութեամբ էր արտայայտուած, այստեղ պատկերներով: Ու-

շաղրութեան արժանի է կենաց ծառի պատկերագրութիւնը իբրև նշանակ դրախտի, մեղքից ազատ կեանքի կամ փրկութեան, դէպի ուր տանում է նախածնողներին խաչեցեալը, աւերելով դժոխքի դռները և հանելով նրանց վիշապի կամ սատանայի դրութիւնից: Յիսուսի պատկերագրութիւնն էլ չին-մոնղոլական դրոշմ է կրում իւր երկար ծամերով, սրածայր մօրուքով և դէմքով. մի հանգամանք, որ նախնական օրինակի ծագումը մինչև ժԳ-ԺԴ. դար է տանում, թէպէտ խաչեցեալի կանգնած, խաղաղ դիրքը շատ աւելի հնագոյն աւանդութեան պահպանութեամբ:

